

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει:

- αν η κατάρτιση και οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις του εθνικού καταλόγου των ειδών θηλαστικών των οποίων επιτρέπεται η κατοχή στηρίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια και δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις·
- αν προβλέπεται διαδικασία παρέχουσα στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να επιτύχουν την εγγραφή ειδών θηλαστικών στον κατάλογο αυτό, αν είναι ευχερής η πρόσβαση στην εν λόγω διαδικασία, αν αυτή δεν είναι υπερβολικά χρονοβόρα και αν προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σε περίπτωση αρνήσεως της διοικήσεως να προβεί στη σχετική εγγραφή, αρνήσεως η οποία πρέπει να αιτιολογείται·
- αν οι αρμόδιες διοικητικές αρχές μπορούν να απορρίπτουν τις αιτήσεις εγγραφής κάποιου είδους θηλαστικών στον εν λόγω κατάλογο ή τις αιτήσεις χορηγήσεως κατά παρέκκλιση ατομικής αδείας κατοχής ειδών που δεν παρατίθενται στον εν λόγω κατάλογο μόνο σε περίπτωση που η κατοχή των οικείων ειδών ενέχει ουσιαστικό κίνδυνο για τη διασφάλιση των προαναφερομένων συμφερόντων και αναγκών και
- αν οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται για την κατοχή ειδών θηλαστικών που δεν απαριθμούνται στον ως άνω κατάλογο, όπως αυτές περιλαμβάνονται στο άρθρο 3 bis, παράγραφος 2, σημεία 3, στοιχείο b, και 6, του νόμου περί προστασίας των ζώων, είναι αντικειμενικά δικαιολογημένες και δεν βαίνουν πέραν των όσων απαιτούνται για την επίτευξη του σκοπού τον οποίο επιδιώκει η εθνική ρύθμιση στο σύνολό της.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-220/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Καθορισμός των επιχειρήσεων στις οποίες ανατίθεται η υποχρέωση παροχής της καθολικής υπηρεσίας — Εσφαλμένη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2008/C 209/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και M. Shotter)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Messmer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εσφαλμένη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη [των άρθρων 8, 12 και 13] της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Υποχρέωση χρησιμοποίησης ενός αποτελεσματικού, αντικειμενικού, διαφανούς και αμερόληπτου μηχανισμού κατά τον καθορισμό των επιχειρήσεων στις οποίες ανατίθεται η υποχρέωση παροχής της καθολικής υπηρεσίας — Εθνική νομοθεσία αποκλειούσα a priori τους επιχειρηματίες που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την παροχή της υπηρεσίας αυτής στο σύνολο της επικράτειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, με την εκ μέρους της μεταφορά στην εσωτερική τάξη των διατάξεων περί καθορισμού των επιχειρήσεων που μπορούν να εξασφαλίσουν την παροχή της καθολικής υπηρεσίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 12 και 13, καθώς και από το παράρτημα IV της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας).
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-272/07) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 209/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (EE L 134, σ. 114)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 8.9.2007.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2008 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο)] για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue

(Υπόθεση C-201/05) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άμεσοι φόροι — Φόρος εταιριών — Μερισματα από μετοχές, καταβαλλόμενα από αλλοδαπή εταιρία σε ημεδαπή — Καθεστώς των ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιριών (EAE) — Περίπτωση που αφορά τρίτη χώρα — Χαρακτηρισμός των αξιώσεων κατά των φορολογικών αρχών — Ευθύνη κράτους μέλους λόγω παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου)

(2008/C 209/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι

The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation
κατά

Commissioners of Inland Revenue

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο)] Ερμηνεία των άρθρων 43, 49 και 56 ΕΚ — Εθνική φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Απαλλαγή — Μερισματα που καταβάλλουν άλλες εταιρίες σε ημεδαπή εταιρία — Κατάσταση που διαφοροποιούνται ανάλογα με το κράτος στο οποίο είναι εγκατεστημένες οι άλλες εταιρίες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Το άρθρο 43 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, αφενός, απαλλάσσονται από τον φόρο εταιριών τα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ επιβάλλεται τέτοιος φόρος στα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από αλλοδαπή εταιρία, στην οποία η ημεδαπή κατέχει ποσοστό συμμετοχής που της επιτρέπει να ασκεί αναμφισβήτητη επιρροή στις αποφάσεις της εταιρίας και να καθορίζει τις δραστηριότητές της, και, αφετέρου, παρέχεται πίστωση για τον φόρο που πράγματι κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της, υπό την προϋπόθεση ότι ο συντελεστής φορολογίας των μερισμάτων αλλοδαπής προέλευσης δεν είναι υψηλότερος από τον ισχύοντα για τα μερίσματα ημεδαπής προέλευσης και ότι η πίστωση φόρου είναι τουλάχιστον ισόποση με τον φόρο που κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος μέλος εγκατάστασής της, χωρίς να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που θα καταβαλλόταν στο κράτος μέλος εγκατάστασης της δικαιούχου εταιρίας.

Το άρθρο 56 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους, δυνάμει της οποίας απαλλάσσονται από τον φόρο εταιριών τα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία εισπράττει από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ επιβάλλεται τέτοιος φόρος στα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από αλλοδαπή εταιρία, στην οποία η ημεδαπή κατέχει τουλάχιστον το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου, και παράλληλα, στη δεύτερη περίπτωση, παρέχεται πίστωση για τον φόρο που πράγματι κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της, υπό την προϋπόθεση ότι ο συντελεστής φορολογίας των μερισμάτων αλλοδαπής προέλευσης δεν είναι υψηλότερος από τον ισχύοντα για τα μερίσματα ημεδαπής προέλευσης και ότι παρέχεται πίστωση φόρου τουλάχιστον ισόποση με τον φόρο που κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος μέλος εγκατάστασής της, χωρίς να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που θα καταβαλλόταν στο κράτος μέλος εγκατάστασης της δικαιούχου εταιρίας.

Επίσης, το άρθρο 56 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας απαλλάσσονται από τον φόρο εταιριών τα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ επιβάλλεται τέτοιος φόρος στα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από αλλοδαπή εταιρία στην οποία κατέχει λιγότερο από το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου, χωρίς να της παρέχεται πίστωση για τον φόρο που πράγματι κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της.